

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 2010

N:o 868—873

SISÄLLYS

N:o		Sivu
868	Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2833
869	Valtioneuvoston asetus vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2845
870	Valtioneuvoston asetus vesienhoitoalueista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:n muuttamisesta	2852
871	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kilohailin ja silakan kalastuksesta Itämeren pääaltaalla vuonna 2010 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2853
872	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen maksullisista suoritteista annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta	2854
873	Verohallinnon päätös muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisötuksien verovuoden 2009 verotuksen päättymisestä	2855

N:o 868

Valtioneuvoston asetus

vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun asetuksen (1022/2006) 3 §, 4 §:n 1 momentti, 5 §, 6 §:n 1 ja 2 momentti, 7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §, 12 §:n 1 momentti ja **liitteen 1 A, B, C ja D kohta**, sellaisina kuin niistä ovat 3 ja 4 § osaksi asetuksessa 342/2009, 6 § osaksi asetuksissa 342/2009 ja 1818/2009 sekä 10 § osaksi asetuksessa 1818/2009, ja

lisätään 3 §:ään uusi 5 kohta, uusi 6 a, 6 b ja 9 a § sekä liite 3, seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *vesiympäristölle vaarallisella aineella* liitteen 1 A, B ja C kohdassa lueteltuja yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY, jäljempänä *vesipuitedirektiivi*, mukaisesti vahvistettuja vaarallisia prioriteettiaineita;

2) *vesiympäristölle haitallisella aineella* liitteen 1 C ja D kohdassa lueteltuja muita kuin vesipuitedirektiivin mukaisesti vahvistettuja vaarallisia aineita, jotka voivat aiheuttaa pintaveden pilaantumista;

3) *pohjavedelle vaarallisella aineella* liitteen 1 E kohdassa lueteltuja vesipuitedirektiivin liitteessä VIII 1—6 tarkoitettuja vaarallisia aineita ja ainetta, joka tällä asetuksella vahvistetaan pohjavedelle tai ihmisen terveydelle vaaralliseksi aineeksi sekä ainetta, joka

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY (32008L0105); EYVL N:o L 348, 24.12.2008, s. 84–97
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (32000L0060); EYVL N:o L 327, 22.12.2000, s. 1–73
Komission direktiivi 2009/90/EY (32009L0090); EUVL N:o L 201, 1.8.2009, s. 36–38

joutuessaan pohjaveteen tekee vedestä ihmisen käyttöön soveltumatonta;

4) *ympäristölaatu*normilla sellaista vesi-ympäristölle vaarallisen ja haitallisen aineen pitoisuutta pintavedessä, sedimentissä tai eliöstössä, jota ei saa ihmisen terveyden tai ympäristön suojelemiseksi ylittää;

5) *sekoittumisvyöhykkeellä* sellaista päästölähteen läheisyydessä sijaitsevaa ympäristöluvassa rajattua aluetta, jolla päästö tai huuhtoutuma asteittain sekoittuu pintaveteen.

4 §

Päästökielto pintaveteen ja vesihuoltolaitoksen viemäriin

Liitteen 1 A kohdassa tarkoitettua ainetta ei saa päästää pintaveteen eikä vesihuoltolaitoksen viemäriin.

5 §

Päästöraja-arvo

Liitteen 1 B kohdassa tarkoitettua aineen päästö kohdassa, jossa päästö johdetaan pintaveteen, ei saa ylittää mainitussa kohdassa esitettyä päästöraja-arvoa. Päästöraja-arvo määrätään ympäristöluvassa ja sen tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan.

Ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset tiukemmista päästöraja-arvoista kuin liitteen 1 B kohdassa esitetyt siten kuin ympäristönsuojelulain 43 ja 51 §:ssä säädetään.

6 §

*Ympäristölaatu*normi

Liitteen 1 C ja D kohdassa tarkoitettua aineen pitoisuus pintavedessä tai kalassa ei saa ylittää mainitussa kohdassa esitettyä ympäristölaatu

normia. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on vesienhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 12 §:ssä tarkoitettua toimenpideohjelmassa esitettävä toimenpiteet, joilla estetään muusta kuin luvanvaraisesta toiminnasta johtuva ympäristölaatu

normin ylitystä ei pidetä 6 §:n 1 momentin vastaisena, jos ylittyminen johtuu Suomen rajojen ulkopuolella sijaitsevasta pilaavien aineiden lähteestä eikä ympäristölaatu

normien täyttämiseksi ole voitu toteuttaa tehokkaita kansallisia toimenpiteitä. Ympäristölaatu

normin ylitystä arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 14 §:ssä säädetään yhteistyöstä valtakunnan rajan ylittävillä vesienhoitoalueilla ja mainitun lain 23 – 25 §:ssä säädetään ympäristötavoitteista vesienhoitosuunnitelmassa.

6 a §

*Poikkeaminen ympäristölaatu*normeista valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen seurauksena

Ympäristölaatu

6 b §

*Poikkeaminen ympäristölaatu*normeista sekoittumisvyöhykkeellä

Ympäristöluvassa voidaan toiminnanharjoittajan hakemuksesta määrätä sekoittumisvyöhykkeestä, jolla yhden tai useamman liitteen 1 C ja D kohdassa tarkoitettua aineen pitoisuus voi ylittää mainitussa kohdassa esitetyn ympäristölaatu

normin, jos muu osa pintavesimuodostumasta on kyseisten normien mukainen. Sekoittumisvyöhykkeen laajuus on rajattava ympäristöluvassa päästölähteen läheisyyteen siten, että se on oikeassa suhteessa pilaavien aineiden pitoisuuksiin päästölähteen kohdalla ja että noudatetaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan sovellettavia ympäristönsuojelulain 4 §:n mukaisia yleisiä periaatteita.

7 §

Pintaveden tarkkailu

Ympäristöluvanvaraista toimintaa harjoittavan on tarkkailtava pintavettä, johon päästetään tai huuhtoutuu liitteen 1 C kohdassa

tarkoitettuja aineita. Ympäristöluvanvaraista toimintaa harjoittavan on tarkkailtava pintavettä, johon päästetään taikka johon huuhtoutuu merkittävässä määrin liitteen 1 D kohdassa tarkoitettuja aineita. Pintavettä tarkkailaan pitoisuutena vedessä, sedimentissä tai eliöstössä siten kuin jäljempänä säädetään.

8 §

Tarkkailupaikat

Tarkkailupaikat ympäristölaatuormin noudattamisen todentamiseksi sijoitetaan siten, että päästö tai huuhtoutuma on sekoittunut riittävässä määrin pintaveteen. Tarkkailupaikkojen sijoittamisessa on tarpeen mukaan otettava huomioon, mitä 6 b §:ssä säädetään sekoittumisvyöhykkeen määrittämisestä.

9 §

Tarkkailutiheys

Liitteen 1 C kohdassa tarkoitettuja aineita on tarkkailtava pitoisuutena vedessä kerran kuukaudessa, vähintään 12 kertaa vuodessa. Niitä liitteen 1 C kohdassa tarkoitettuja aineita, joille on esitetty laatuormi eliöstössä tai sedimentissä, on tarkkailtava sedimentissä tai eliössä vähintään kerran vuodessa. Näitä aineita ei ole tällöin tarpeen tarkkailla pitoisuutena vedessä ympäristölaatuormin noudattamisen todentamiseksi. Liitteen 1 D kohdassa tarkoitettuja aineita on tarkkailtava pitoisuutena vedessä kolmen kuukauden välein, vähintään neljä kertaa vuodessa.

9 a §

Pitkäaikaisten muutossuuntien arviointi

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tarkastelee vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen (1040/2006) 15 §:ssä tarkoitetun seurantaohjelman tulos-

ten perusteella pitoisuuksien pitkäaikaisia muutossuuntia sellaisten liitteen 1 C kohdassa tarkoitettujen aineiden osalta, joita yleensä kerääntyy sedimenttiin tai eliöstöön. Tällaisia edellä tarkoitettuja aineita, joihin tulee tarpeen mukaan kiinnittää huomiota, ovat erityisesti liitteen 1 C kohdan aineet 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ja 30.

Edellä 1 momentissa mainittujen aineiden pitkäaikaisten muutossuuntien seuranta sedimentissä tai eliöstössä on toteutettava siten, että saadaan riittävästi tietoja luotettavaa pitkän aikavälin arviointia varten. Seuranta sedimentissä ja eliöstössä tehdään ohjeellisesti kolmen vuoden välein, ellei olosuhteiden muuttumisen, teknisen tietämyksen tai asiantuntija-arvion perusteella ole syytä poiketa tästä aikataulusta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tarvittaessa esitettävä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 12 §:ssä tarkoitettussa toimenpideohjelmassa toimenpiteet, joilla estetään 1 momentissa tarkoitettujen pitoisuuksien merkittävä nousu.

10 §

Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitseminen

Toiminnasta, jossa toiminnanharjoittaja käyttää sellaista liitteen 1 C kohdassa mainittua ainetta 1, 3, 8, 9, 13, 14, 19, 29 tai 33 taikka D kohdassa mainittua ainetta 10–15, joka on torjunta-ainelain (327/1969) nojalla käyttöön hyväksytty torjunta-aine, on pyydetäessä ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ympäristönsuojelulain 27 §:ssä tarkoitettuun ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitsemistä varten. Tietoja voidaan pyytää pintaveden valuma-alueella toimivalta toiminnanharjoittajalta, jos viranomaisen seurantatietojen mukaan ympäristölaatuormi kyseisessä pintavedessä on vaarassa ylittyä tai jos kyseistä pintavettä otetaan käytettäväksi talousvetenä.

Tietoja torjunta-aineiden käytöstä kerätään 6 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden suunnittelemista varten sekä terveys- ja ympäristönsuojelulain (763/1994) mukaisten viranomaistehtävien hoitamista varten.

11 §

Näytteenotto- ja analyysimenetelmät

Veden, sedimentin ja eliöstön tilaa seurattaessa on sovellettava liitteessä 3 esitettyjä vaatimuksia analyysimenetelmien suorituskyvylle, analyysitulosten laadun osoittamiselle ja tulosten tulkinnalle.

12 §

Suunnitelma

Suomen ympäristökeskus laatii vähintään kuuden vuoden välein suunnitelman liitteen 1 D kohdassa mainitun aineen poistamiseksi luettelosta tai uuden aineen lisäämiseksi aineluetteloon. Suunnitelmassa tulee lisäksi esittää tarpeelliset ympäristölaatu­normit sekä päästöjen ja huuhtoutumien rajoittamistoimet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2010

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Neuvotteleva virkamies Airi Karvonen

A) Aineet, joita ei saa päästää pintaveteen eikä vesihuoltolaitoksen viemäriin

	Nimi	CAS-numero	yksilöity vaaralliseksi aineeksi
1.	1,2- dikloorietaani (1,2-etyleenikloridi)	107-06-2	
2.	aldrini	309-00-2	
3.	dieldriini	60-57-1	
4.	endriini	72-20-8	
5.	isodriini	465-73-6	
6.	DDT (para-para-DDT)	ei ole 50-29-3	
7.	heksaklooribentseeni	118-74-1	X
8.	heksaklooributadieeni	87-68-3	X
9.	heksakloorisykloheksaani (gamma-isomeeri, lindaani)	608-73-1 58-89-9	X
10.	hiilitetrakloridi	56-23-5	
11.	pentakloorifenoli	87-86-5	
12.	tetrakloorieteeni (tetrakloorietyleeni)	127-18-4	
13.	triklooribentseeni (1,2,4- triklooribentseeni)	12002-48-1 120-82-1	
14.	trikloorieteeni (trikloorietyleeni)	79-01-6	
15.	trikloorimetaani (kloroformi)	67-66-3	

B) Suurimmat sallitut päästöarajat pitoisuus- ja ominaiskuormitusrajoilla

	Aine	CAS-numero	Toimiala	Pitoisuusraja ¹	Ominaiskuormitus-raja ¹	yksilöity vaaralliseksi aineeksi
1.	elohopea ja sen yhdisteet	7439-97-6	kloorialkaliteollisuus	50 µg/l	elohopeakennomenetelmä: 0,2 g/kapasiteettitonni klooria	X
	elohopea ja sen yhdisteet	7439-97-6	muu kuin kloorialkaliteollisuus	5 µg/l	-	X
2.	kadmium ja sen yhdisteet	7440-43-9	-	10 µg/l	galvanointi: 0,3 g/kg käsiteltyä kadmiumia	X

¹ pitoisuus liukoisessa muodossa kuukausikeskiarvona laskettuna

C) Yhteisön tasolla määritetyt vesiympäristölle vaaralliset ja haitalliset aineet sekä niiden ympäristölaatu­normit

1	2	3	4	5	6	7	8	9
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ^[1]	Ympäristö­laatu­normi AA-EQS ^{[2] [3]} Sisämaan pin­ta­vedet µg/l	Ympäristö­laatu­normi AA-EQS ^[2] Muut pin­ta­vedet µg/l	Ympäris­­tön­laa­tu­normi MAC-EQS ^{[3] [4]} Sisämaan pin­ta­vedet µg/l	Ympäristö­laatu­normi MAC-EQS ^{[3] [4]} Muut pin­ta­vedet µg/l	Ympäris­­tön­laa­tu­normi EQS ahven mg/kg tuorepai­noa kohti	Yksilöity vaaralli­seksi ai­neeksi
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	ei sovel­leta	
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4	ei sovel­leta	X
(3)	atrasiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	ei sovel­leta	
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50	ei sovel­leta	
(5)	bromatut difenyyli­eetterit ^[5]	32534-81-9	0,0005	0,0002	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	X
(6)	kadmium ja kadmium­yhdisteet (veden ko­vuus­luokasta riippuen) ^[6]	7440-43-9	≤ 0,08 (luok­ka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	ei sovel­leta	X
(6a)	hiilitetra­kloridi	56-23-5	12	12	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	
(7)	C10-13-­kloorialkaa­nit	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	ei sovel­leta	X
(8)	klorfenvin­fossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	ei sovel­leta	
(9)	klorpyrifos­si (klorpyri­fossi-etyyli)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	ei sovel­leta	
(9a)	syklodiee­ni-torjunta­aineet: aldrini dieldriini endriini isodriini	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	
(9b)	kokonais­DDT ^[7]	ei sovelleta	0,025	0,025	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	
	para-para­DDT ^[7]	50-29-3	0,01	0,01	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	
(10)	1,2-­dikloori­etaani	107-06-2	10	10	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	
(11)	dikloorime­taani	75-09-2	20	20	ei sovelle­ta	ei sovelleta	ei sovel­leta	

(12)	di(2-etyyliheksyyli)fta-laatti (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	ei sovelleta	
(14)	endosulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	ei sovelleta	X
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,1	0,1	1	1	ei sovelleta	
(16)	heksaklooribentseeni	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05	0,010	X
(17)	heksaklooributadieeni	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6	0,055	X
(18)	heksakloorisykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	ei sovelleta	X
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	ei sovelleta	
(20)	lyijy ja lyijy-yhdisteet	7439-92-1	7,2	7,2	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(21)	elohopea ja elohopeayhdisteet	7439-97-6	0,05	0,05	ei sovelleta	ei sovelleta	0,020	X
(22)	naftaleeni	91-20-3	2,4	1,2	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(23)	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	7440-02-0	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(24)	nonyylifenoli (4-nonyylifenoli) ¹⁸⁾	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0	ei sovelleta	X
(25)	oktyylifenoli ((4-(1,1,3,3-tetrametyyli-butyli)-fenoli))	140-66-9	0,1	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(26)	pentaklooribentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	X
(27)	pentakloorifenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1	ei sovelleta	
(28)	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH)	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	X
	bentso(a)pyreeni	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1	ei sovelleta	X
	bentso(b)-fluoranteeni	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	X
	bentso(k)-fluoranteeni	207-08-9					ei sovelleta	X
	bentso(g,h,i)-peryleeni	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	X
	Indeno (1,2,3-cd)pyreeni	193-39-5					ei sovelleta	X

(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4	ei sovelleta	
(29a)	tetrakloorieteeni (tetrakloorietyleeni)	127-18-4	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(29b)	trikloorieteeni (trikloorietyleeni)	79-01-6	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(30)	tributyylitinahdisteet (tributyylitina-kationi)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	ei sovelleta	X
(31)	triklooribentseenit	12002-48-1	0,4	0,4	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(32)	trikloorimetaani (kloroformi)	67-66-3	2,5	2,5	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	

[1] CAS: Chemical Abstracts Service.

[2] Tämä parametri on aritmeettisena vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatuunormi (AA-EQS). Se koskee aineen kaikkien isomeerien pitoisuuksien summaa, jollei toisin säädetä. Keskiarvo lasketaan jokaisessa edustavassa seurantapisteessä kussakin pisteessä yhden vuoden aikana mitattujen tulosten aritmeettisena keskiarvona.

[3] Kadmiumia, lyijyä, elohopeaa ja nikkeliä (jäljempänä 'metalleja') lukuun ottamatta tässä liitteessä määritetyt ympäristölaatuunormit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä. Metallien ympäristölaatuunormi viittaa liukoiseen pitoisuuteen eli liuosfaasiin vesinäytteessä, joka on saatu suodattamalla 0,45 µm:n suodattimella tai jonkin muun vastaavan esikäsitteilyn avulla. Arvioitaessa seurantatuloksia suhteessa ympäristölaatuunormeihin voidaan ottaa huomioon:

- a) metallien ja metalliyhdisteiden luonnolliset taustapitoisuudet, lisäämällä ympäristölaatuunormiin arvio luontaisesta taustapitoisuudesta alla olevan taulukon mukaisesti,
b) veden kovuus, pH tai muut veden laadun parametrit, jotka vaikuttavat metallien biosaataavuuteen.

Luontaisen taustapitoisuuden arvion sekä ympäristölaatuunormin summa. Kohteissa, joissa pitoisuudet ovat geologisista syistä korkeita, voidaan asiantuntija-arviolla poiketa taustapitoisuuden arvoista.

	kadmium µg/l (vesi) tausta + EQS	nikkeli µg/l (vesi) tausta + EQS	lyijy µg/l (vesi) tausta + EQS	elohopea mg/kg (ahven) tausta + EQS
Järvet				
vähähumuksiset (väriluku Pt mg/l < 30)	0,02 + 0,08 = 0,1 (luokka 1 ja 2)	1 + 20 = 21	0,1 + 7,2 = 7,3	0,18 + 0,02 = 0,20
humuksiset (väriluku Pt mg/l 30 – 90)	0,02 + 0,08 = 0,1 (luokka 1 ja 2)	1 + 20 = 21	0,2 + 7,2 = 7,4	0,2 + 0,02 = 0,22
runsashumuksiset (väriluku Pt mg/l > 90)	0,02 + 0,08 = 0,1 (luokka 1 ja 2)	1 + 20 = 21	0,7 + 7,2 = 7,9	0,23 + 0,02 = 0,25
Joet				
kangas- ja savimaat (väriluku Pt mg/l < 90, valuma-alueen suo-% < 25)	0,02 + 0,08 = 0,1 (luokka 1 ja 2)	1 + 20 = 21	0,3 + 7,2 = 7,5	0,18 + 0,02 = 0,20

turvemaat (väriluku Pt mg/l > 90, valuma-alueen suo-% > 25)	0,02 + 0,08 = 0,1 (luokka 1 ja 2)	1 + 20 = 21	0,5 + 7,2 = 7,7	0,23 + 0,02 = 0,25
Rannikko	0,02 + 0,2 = 0,22	1 + 20 = 21	0,03 + 7,2 = 7,23	0,18 + 0,02 = 0,20

[4] Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistu ympäristönlautunormi (MAC-EQS). Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty "ei sovelleta", AA-EQS-arvojen katsotaan tarjoavan suojan lyhytaikaisilta pilaantumishuipuilta jatkuviissa päästöissä, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin akuutin myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot. Ympäristönlautunormin suurimman sallitun pitoisuuden soveltaminen tarkoittaa, että mitattu pitoisuus ei ylitä normia missään seuranta-pisteessä. Arviossa voidaan kuitenkin käyttää tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteitä, jotta MAC-EQS-arvon noudattamiselle voidaan määrittää hyväksyttävä luotettavuuden ja tarkkuuden taso.

[5] Ympäristönlautunormi koskee yhdisteiden nro 28, 47, 99, 100, 153 ja 154 summaa. Ainoastaan pentabromidifenylietteri (CAS 32534-81-9) on yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineeksi.

[6] Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta ympäristönlautunormit vaihtelevat riippuen veden kovuudesta eriteltynä viiteen luokkaan: luokka 1 <40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40 – <50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50 – <100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100 – <200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

[7] Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyli)etaanin (CAS-numero 50-29-3), EU-numero 200-024-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyli)-2-(p-kloorifenyli) etaanin (CAS-numero 789-02-6), EU-numero 212-332-5), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyli) etyleenin (CAS-numero 72-55-9, EU-numero 200-784-6), ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyli) etaanin (CAS-numero 7254-8, EU-numero 200-783-0) summa.

[8] Nonyylifenolin ja nonyyliifenolietoksyylaattien kokonaistoksisuus ei saa ylittää ympäristönlautunormia. Kokonaistoksisuus lasketaan kaavalla : $\Sigma (C_x \times \text{TEF})$,

TEF = toksisuusekvivalenttikerroin

C_x = kunkin nonyylifenolisen yhdisteen pitoisuus

	toksisuusekvivalenttikerroin (TEF)
nonyylifenoli	1
nonyylifenolimono- ja dietoksylaatit	0,5

D) Kansallisessa menettelyssä määritetyt vesiympäristölle haitalliset aineet

	Nimi	CAS-numero ^[1]	Ympäristönlautunormi AA-EQS ^{[2] [3]} sisämaan pintavedet, µg/l	Ympäristönlautunormi AA-EQS ^{[2] [3]} muut pintavedet, µg/l	Ympäristönlautunormi AA-EQS ^{[2] [3]} talousveden ottoon tarkoitettut pintavedet, µg/l
1.	klooribentseeni	108-90-7	9,3	3,2	3
2.	1,2-diklooribentseeni	95-50-1	7,4	0,74	0,3
3.	1,4-diklooribentseeni	106-46-7	20	2	0,1
4.	bentsyylibutyylifalaatti (BBP) ²	85-68-7	10	1,4	10
5.	dibutyylifalaatti (DBP)	84-74-2	10	1	10
6.	resorsinoli (1,3-bentseenidioli)	108-46-3			
7.	(bentsotiatsoli-2-yyllitio) metyyli-tiosyanaatti (TCMTB)	21564-17-0			
8.	bentsotiatsoli-2-tioli (di(bentsotiatsoli-2-yyli)disulfidin (CAS 120-78-5) hajoamistuote)	149-30-4			
9.	bronopoli (2-bromi-2-nitropropani-1,3-diol)	52-51-7	4	0,4	4
10.	dimetooatti	60-51-5	0,7	0,07	
11.	MCPA (4-kloori-2-metyylifenoksetikka-happo)	94-74-6	1,6	0,16	
12.	metamitroni (4-amino-3-metyyli-6-fenyyli-1,2,4-triarsiini-5-oni)	41394-05-2	32	3,2	
13.	prokloratsi (N-propyyli-N-[2-(2,4,6-trikloorifenoksi)etyyli]-1H-imidatsoli-1-karboksamidi)	67747-09-5	1	0,1	
14.	etyleenitiurea (mankotsebin (CAS 8018-01-7) hajoamistuote)	96-45-7	200	20	
15.	tribenuroni-metyyli (metyyli-2-(3-(4-metoksi-6-metyyli-1,3,5-triatsiini-2-yyli)3-metyyliureidosulfonyyli)bentsoaatti)	101200-48-0	0.1	0.01	

[1] CAS: Chemical Abstracts Service.

[2] Tämä parametri on aritmeettisena vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristönlautunormi (AA-EQS). Se koskee aineen kaikkien isomeerien pitoisuuksien summaa, jollei toisin säädetä. Keskiarvo lasketaan jokaisessa edustavassa seurantapisteessä kussakin pisteessä yhden vuoden aikana mitattujen tulosten aritmeettisena keskiarvona.

[3] Ympäristönlautunormit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä.

Analyysimenetelmiä ja tulosten tulkintaa koskevat vaatimukset

1. Tässä liitteessä tarkoitetaan
 - a) *mittausepävarmuudella* ei-negatiivista muuttujaa, joka kuvaa niiden määrällisten arvojen hajontaa, jotka mittasuurelle on osoitettu käytettyjen tietojen perusteella;
 - b) *määritysrajalla* ilmoitettua toteamisrajan monikertaa sellaisella määritettävän yhdisteen pitoisuudella, joka voidaan kohtuullisesti määrittää hyväksyttävällä tarkkuudella ja täsmällisyydellä;
 - c) *toteamisrajalla* ulostulosignaalia tai pitoisuutta, jonka ylittyessä voidaan vahvistaa tietyllä luottamustasolla, että näyte eroaa nollanäytteestä, joka ei sisällä tutkittavaa yhdistettä.

Edellä b alakohdassa tarkoitettu määritysraja voidaan laskea käyttämällä sopivaa normia tai näytettä, ja määritysrajaksi voidaan ottaa kalibrointikäyrän alhaisin kalibrointipiste. Tällöin nollanäytettä ei oteta huomioon.
2. Kaikki analyysimenetelmät, mukaan luettuina laboratorio-, kenttä- ja online-menetelmät, joita käytetään vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 9 §:ssä tarkoitetuissa kemiallisen seurannan ohjelmissa, validoidaan ja dokumentoidaan EN ISO/IEC-17025 -standardin tai muiden kansainvälisellä tasolla hyväksytyjen vastaavien standardien mukaisesti.
3. Pintaveden tarkkailussa ja vesiympäristölle vaarallisten ja haitallisten aineiden pitoisuuden määrittämisessä päästöissä ja huuhtoutumisissa tulee käyttää SFS-, EN- tai ISO- standardien mukaisia menetelmiä tai niitä tarkkuudeltaan ja luotettavuudeltaan vastaavia menetelmiä.

Aineen pitoisuus voidaan arvioida myös laskennallisesti, jos edellä tarkoitettuja menetelmiä ei ole käytettävissä.
4. Kaikkien käytettävien analyysimenetelmien suorituskykyä koskevien vähimmäisvaatimusten perustana on mittausepävarmuus, joka on enintään 50 prosenttia ($k = 2$) arvioituna aineen ympäristölaatunormin tasolla, sekä määritysraja, jonka arvo on enintään 30 prosenttia kyseisen ympäristölaatunormin arvosta. Jos tiettyä parametria varten ei ole sopivaa ympäristölaatunormia tai jos käytettävissä ei ole analyysimenetelmää, joka täyttää edellä määritetyt suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset, seuranta suoritetaan käyttäen parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia.

5. Jos fysikaalis-kemiallisten tai kemiallisten mittaussuureiden määrät tietyssä näytteessä ovat alle määrittämissä rajoissa, käytetään keskiarvojen laskemisessa mittaustuloksena puolta määrittämissä rajoissa arvosta. Jos laskettu keskiarvo edellä tarkoitetuista mittaustuloksista on alle määrittämissä rajoissa, arvon ilmoitetaan olevan alle määrittämissä rajoissa. Tulokset, jotka jäävät alle yksittäisten aineiden määrittämissä rajoissa, merkitään kuitenkin nollassa niissä tapauksissa, joissa mittaussuureet ovat tietyn fysikaalis-kemiallisten parametrien tai kemiallisten mittaussuureiden ryhmän kokonaissummaa, mukaan luettuina niiden aineenvaihduntatuotteet ja hajois- ja muuntumistuotteet.
6. Laboratoriot tai niiden alihankkijat osoittavat pätevyytensä fysikaalis-kemiallisten tai kemiallisten mittaussuureiden analysoinnissa seuraavin tavoin:
 - a) osallistumalla pätevyyden testausohjelmaan, joka kattaa 2 kohdassa tarkoitettuja mittaussuureiden analyysimenetelmät pitoisuustasoilla, jotka ovat edustavia vesienhoidon järjestämisestä annetun lain 9 §:n mukaisesti toteutettujen kemiallisten seurantaohjelmien suhteen; ja
 - b) analysoimalla käytettävissä olevia vertailumateriaaleja, jotka ovat edustavia sellaisten kerättyjen näytteiden suhteen, jotka sisältävät asianmukaisia pitoisuustasoja suhteessa 4 kohdassa tarkoitettuihin ympäristölaatuunormeihin.Edellä a alakohdassa tarkoitettuja pätevyyden testausohjelmia saavat järjestää akkreditoituneet organisaatiot tai kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustetut organisaatiot, jotka täyttävät ISO/IEC guide 43–1 -julkaisun tai muiden kansainvälisellä tasolla hyväksytyjen vastaavien standardien vaatimukset. Tulokset, jotka saadaan osallistumisesta näihin ohjelmiin, arvioidaan ISO/IEC guide 43–1 -julkaisussa, ISO-13528 -standardissa taikka muissa kansainvälisellä tasolla hyväksytyissä vastaavissa standardeissa esitettyjen arviointijärjestelmien perusteella.

N:o 869

Valtioneuvoston asetus**vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* vesienhoidon järjestämisestä annetun asetuksen (1040/2006) 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 1 momentti, 8 §, 9 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §, 12 §:n 3 momentti, 13 §, 14 §, 14 a §, 14 c §:n 1 momentti, 15 §, 17 §:n 2 momentti, 18 §, 21 §, 22 §, 24 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, 26 § 1 momentti, liitteen 5 kohta 2 ja 4, sellaisina kuin niistä ovat 7 ja 8 § osaksi asetuksessa 341/2009 ja 14 a ja 14 c § asetuksessa 341/2009, sekä

lisätään 4 §:ään uusi 2 momentti, asetukseen uusi 7 a §, 9 §:ään uusi 3 momentti, 12 §:ään uusi 4 momentti, 13 §:ään uusi 2 momentti, uusi 14 e §, 19 §:ään 5 momentti, 24 §:ään uusi 6–9 kohta, 26 §:ään uusi 2 momentti sekä liitteeseen 5 uusi kohta 2 c, 4 b ja 4 c, sellaisena kuin niistä on liite 5 osaksi asetuksessa 842/2009, seuraavasti:

3 §

Pinta- ja pohjavesien ominaispiirteiden selvittäminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus määrittää toimialueensa pintavesien ja pohjavesialueiden sijainnin ja rajat sekä pohjavesialueet, joista pintavesiekosysteemit ja maaekosysteemit ovat suoraan riippuvaisia.

4 §

Erityiset alueet

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus kokoaa tiedot toimialueellaan sijaitsevista seuraavista alueista:

1) alue, josta otetaan tai on tarkoitus ottaa vettä talousvesikäyttöön enemmän kuin keskimäärin 10 kuutiometriä vuorokaudessa tai yli viidenkymmenen ihmisen tarpeisiin;

2) Euroopan unionin lainsäädännön perusteella uimavedeksi määritelty alue;

3) Natura 2000 -verkostoon kuuluva alue, jolla veden tilan ylläpito tai parantaminen on tärkeää elinympäristön tai lajin suojelun kannalta.

Taloudellisesti merkittävien vedessä elävien lajien suojeluun määritellyistä alueista säädetään lisäksi valtioneuvoston päätöksessä (1172/1999) suojelua ja parantamista edellyttävien sisävesien laadusta kalojen elinolojen turvaamiseksi ja ravinneherkistä alueista lisäksi valtioneuvoston asetuksessa (931/2000) maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta.

6 §

Pinta- ja pohjavesiin vaikuttava toiminta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus kokoaa toimialueellaan tiedot pinta- ja pohjavesien tilaan merkittävästi vaikuttavasta ihmisen toiminnasta. Näitä ovat tiedot:

1) asutuksen, teollisuuden, maa- ja metsätalouden sekä muun elinkeinotoiminnan aiheuttamasta piste- ja hajakuormituksesta mukaan lukien vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1022/2006) tarkoitettujen aineiden päästöt;

2) asutuksen, teollisuuden, maa- ja metsätalouden sekä muihin tarpeisiin otettavan veden määrästä sekä tekopohjaveden muodostamisesta mukaan lukien vuodenaikaisvaihtelut, vuosittainen kokonaistarve ja veden hävikki;

3) pintaveden tilaan vaikuttavasta rakentamisesta ja vesistön säännöstelystä;

4) muusta vesien tilaan vaikuttavasta toiminnasta mukaan lukien yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY, jäljempänä *vesipuitedirektiivi*, liitteessä II tarkoitettut toiminnot.

7 §

Vaikutusten arviointi ja lisäselvitykset

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus selvittää 6 §:ssä tarkoitettujen tietojen sekä vesien tilaa koskevan tiedon perusteella

pinta- ja pohjavesimuodostumat, joissa ei mahdollisesti saavuteta vesienhoitolain 21 §:ssä tarkoitettuja ympäristötavoitteita. Jos arvioidaan, että ympäristötavoitteita ei mahdollisesti saavuteta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulee tehdä lisäselvitykset pinta- ja pohjavesien seuranta- ja toimenpideohjelmien laatimista varten.

7 a §

Vedenkäyttö ja vesipalvelut

Tässä luvussa tarkoitetaan vedenkäytön taloudellista selvitystä laadittaessa:

1) *vedenkäytöllä* vesipalveluja ja muuta 6 §:ssä tarkoitettua toimintaa;

2) *vesipalveluilla* pinta- ja pohjaveden ottoa, patoamista, varastointia, käsittelyä ja jakelua sekä jäteveden keräämistä ja käsittelyä, joita tarjotaan palveluina.

8 §

Vedenkäytön taloudellinen selvitys

Vedenkäytön taloudellisessa selvityksessä esitetään jaoteltuina ainakin teollisuuteen, kotitalouksiin ja maatalouteen veden käyttötarkoitusten taloudellisen merkittävyyden arviointi, veden hankinnan ja tarpeen pitkän ajan ennusteet, vesipalvelujen taloudellinen selvitys sekä vedenkäytön kustannustehokaimmat yhdistelmät toimenpideohjelmiä varten.

Vesipalvelujen taloudellinen selvitys sisältää laskelmat kustannusten kattamisen periaatteen huomioon ottamisesta vesipalveluissa.

Ympäristöministeriö ohjaa yhteistyössä maa- ja metsätalousministeriön kanssa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia ja Suomen ympäristökeskusta vedenkäytön taloudellisen selvityksen laatimisessa.

9 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan pintaveden ekologisen tilan luokittelussa:

3) *fysikaalis-kemiallisilla tekijöillä* näkösyvyyttä, lämpöoloja, happioloja, suolaisuutta, happamoitumistilannetta, ravinneoloja ja kansallisesti valittuja vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 1 D kohdassa tarkoitettuja aineita;

Kohdassa 1—3 tarkoitettut tekijät joki-, järvi- ja rannikkovesissä on esitetty tarkemmin liitteessä 1 sekä vesipuidedirektiivin liitteessä V.

Tässä luvussa tarkoitetaan pohjaveden tilan luokittelussa:

1) *määrällisellä tilalla* sitä, missä määrin suora ja epäsuora vedenotto vaikuttavat pohjavesimuodostumaan;

2) *käytävissä olevilla pohjavesivaroilla* pohjavesimuodostumaan muodostuvan vesimäärän pitkän ajan vuosikeskiarvoja ottaen huomioon vaikutukset pohjavesiin yhteydessä oleviin pintavesiin ja maaekosysteemeihin.

10 §

Jaottelu pintavesityyppeihin ja tyyppien vertailuolot

Pintaveden ekologisen tilan luokittelua varten elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jaottelee luonnonoloiltaan samankaltaiset pintavedet joki-, järvi- ja rannikkovesityyppeihin sekä jokisuun vaihettumisalueisiin liitteessä 2 esitettyjen tekijöiden perusteella. Liitteen 2 lisäksi jaotellussa sovelletaan, mitä vesipuidedirektiivin liitteessä II säädetään.

11 §

Vesien tilan arviointi

Vesienhoitolain 8 §:n mukaisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus luokittelee toimialueensa pinta- ja pohjavedet vesienhoitosuunnitelmaa varten.

Kalatalouteen liittyvissä tehtävissä toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos toimittavat luokittelussa tarpeelliset tiedot kalastosta 1 momentissa tarkoitettulle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

12 §

Pintaveden ekologisen tilan luokittelu

Pintaveden ekologinen tila luokitellaan enintään tyydyttäväksi, jos vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 1 D kohdassa tarkoitettun aineen ympäristönlaatu-normi on ylittynyt.

Pintaveden ekologisen tilan luokitteluun ja tulosten esittämiseen sovelletaan lisäksi, mitä vesipuidedirektiivin liitteessä V säädetään.

13 §

Pintaveden kemiallisen tilan luokittelu

Pintaveden kemiallinen tila vesimuodostumassa luokitellaan hyväksi, jollei vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 1 C kohdassa tarkoitettun aineen ympäristönlaatu-normi ole ylittynyt. Elohopean, heksaklooribentseenin ja heksaklooributadieenin osalta sovelletaan tällöin mainitun asetuksen liitteen 1 C kohdassa esitettyä kalan ympäristönlaatu-normia.

Pintaveden kemiallisen tilan luokitteluun ja tulosten esittämiseen sovelletaan lisäksi, mitä vesipuidedirektiivin liitteessä V säädetään.

14 §

Pohjaveden tilan luokittelu

Pohjavedet luokitellaan hyvään tai huonoon tilaan määrällisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan, kumpi niistä on huonompi. Luokitteluun ja tulosten esittämiseen sovelletaan lisäksi, mitä vesipuidedirektiivin liitteessä V säädetään.

14 a §

Pohjaveden määrällisen tilan luokittelu

Määrällinen tila luokitellaan hyväksi, jos:

1) keskimääräinen vuotuinen vedenotto ei ylitä muodostuvan pohjaveden määrää ottaen

erityisesti huomioon vedenoton vaikutukset pohjavesiin yhteydessä oleviin pintavesiin ja maaekosysteemeihin; ja

2) pohjavedenpinnan korkeus ei ihmistoinnin seurauksena jatkuvasti laske.

14 c §

Pohjaveden kemiallisen tilan luokittelu

Pohjaveden kemiallinen tila luokitellaan, ottaen huomioon mitä 14 b §:ssä säädetään, hyväksi, jos:

1) pilaavan aineen pitoisuus pohjavesimuodostuman seurantapaikoissa, laskettuna vuosikeskiarvona, ei yhdessäkään seurantapaikassa ylitä liitteessä 7 A tarkoitettua ympäristölaatuunormia; ja

2) seurantatulosten perusteella voidaan arvioida, että liitteessä 7 B tarkoitettuja, muita haittatekijöitä koskevat edellytykset täyttyvät.

14 e §

Poikkeuksellisten olosuhteiden arviointi

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tulee tarvittaessa arvioida vesienhoitolain 21 §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuksellisen luonnonolosuhteen tai onnettomuuden aiheuttaman vesien tilan tilapäisen huonontumisen merkitystä ympäristötavoitteiden kannalta.

Arvioidessaan, voidaanko vesien tilaa pitää ympäristötavoitteiden mukaisena, on elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tarkastettava seuraavien edellytysten täyttymistä:

1) kaikki käytännössä mahdolliset toimenpiteet on toteutettu tilan edelleen huononemisen ehkäisemiseksi;

2) ympäristötavoitteiden saavuttamista ei haitata sellaisissa muissa vesimuodostumissa, joihin poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuta;

3) vesienhoitolain 12 §:ssä tarkoitettussa toimenpideohjelmassa esitetyt toimenpiteet

poikkeuksellisia olosuhteita varten eivät estä vesien tilan palauttamista entiselleen, kun olosuhteita ei enää voida pitää poikkeuksellisina;

4) ryhdytään käytännössä mahdollisiin toimenpiteisiin vesien tilan ennallistamiseksi niin pian kuin mahdollista.

15 §

Seurantaohjelma

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus määrittelee toimialueensa pinta- ja pohjavesien seurannan tarpeet ottaen huomioon mitä 16—20 §:ssä säädetään. Se laatii toimialueellaan seurantaohjelman, jossa yhdistetään soveltuvin osin viranomaisten järjestämä seuranta ja toiminnanharjoittajan muun lain nojalla tekemä tarkkailu. Seurantaohjelmassa esitetään tarvittavat seurantapaikat ja -alueet, seurattavat tekijät sekä seurantatiheys.

Kalaston seurannan tarpeet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus määrittelee yhteistyössä kalatalouteen liittyvissä tehtävissä toimivaltaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

17 §

Pintaveden seurantapaikat ja -alueet

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen arvion perusteella perusseurannan seurantapaikkoja tai -alueita sijoitetaan liitteen 3 A kohdassa tarkoitettuihin pintavesiin.

18 §

Seurattavien tekijöiden valinta pintavedessä

Pintaveden perusseuranta kohdistetaan biologisia, hydrologis-morfologisia ja fyysikaalis-kemiallisia tekijöitä sekä kemiallista

tilaa ilmaiseviin muuttujiin. Pintaveden toiminnallinen seuranta kohdistetaan niihin biologisia, hydrologis-morfologisia tai fyysikaalis-kemiallisia tekijöitä sekä kemiallista tilaa ilmaiseviin muuttujiin, jotka osoittavat pilaaavan tai muuttavan vaikutuksen.

19 §

Pintaveden seurantatiheys

Vaarallisten ja haitallisten aineiden seurannasta säädetään lisäksi vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen 9 ja 9 a §:ssä.

21 §

Seurannan laatuvaatimukset

Veden, sedimentin ja eliöstön tilaa seurattaessa on sovellettava vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 3 esitettyjä vaatimuksia analyysimenetelmien suorituskyvyille, analyysitulosten laadun osoittamiselle ja tulosten tulkinnalle.

22 §

Vesienhoitosuunnitelman valmistelu

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii toimialueensa osalta siitä, että vesienhoitosuunnitelmaa varten laaditaan tarvittavat selvitykset ja vesienhoitolain 12 §:ssä tarkoitetut toimenpideohjelmat. Valmistelussa tulee ottaa huomioon vesienhoitolain 13 §:ssä tarkoitettu hoitosuunnitelman laatimisen aikataulu ja työohjelma sekä vesienhoitolain 14 §:ssä tarkoitetun yhteistyöryhmän ehdotukset ja kannanotot.

Yhteensovittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus kokoaa vesienhoitoalueella valmistelluista selvityksistä, toimenpideohjelmien yhteenvedosta ja seurantaohjelmista ehdotuksen vesienhoitosuunnitelmaksi ja toi-

mittaa sen käsiteltäväksi vesienhoitolain 14 §:ssä tarkoitetussa ohjausryhmässä.

24 §

Toimenpideohjelmassa esitettävät tiedot vesienhoidon perustoimenpiteistä

Vesienhoitolain 12 §:ssä tarkoitettuja vesienhoidon perustoimenpiteitä ovat:

1) päästöjen hallinta- ja vesiensuojelutoimenpiteet mukaan lukien piste- ja hajakuorituksen ennakkovalvonta;

2) pohja- ja pintavedenoton, tekopohjaveden muodostamisen ja pintaveden patoamisen ennakkovalvonta;

3) selvitys vedenkäyttäjien osallistumisesta vedenkäytön kustannusten kattamiseen;

4) vesien ekologisen tilan tavoitteeseen vaikuttavan vesistön säännöstelyn ja rakentamisen ennakkovalvonta sekä kaavoitus;

5) vesiympäristölle vaarallisten ja haitallisten aineiden hallintaa koskevat toimenpiteet;

6) toimenpiteet juomaveden ottoon käytettävän veden laadun turvaamiseksi;

7) toimenpiteet häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa tapahtuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vaaran vähentämiseksi;

8) toimenpiteet tehokkaan ja kestäväen vedenkäytön edistämiseksi;

9) erityisten alueiden suojelemiseksi alueiden käytölle asetetut rajoitukset ja ehdot.

26 §

Selvitysten tarkistaminen

Tässä asetuksessa tarkoitetut vesienhoitoalueella laadittavat selvitykset sekä pinta- ja pohjaveden tilaa ja seurantaan koskevat arviot tarkistetaan tarpeellisilta osin kaksi vuotta ennen tarkistetun vesienhoitosuunnitelman julkaisemista. Selvitykset perustuvat tarkistusta edeltävän vuoden tietoihin. Selvitykset julkaistaan tarkistetuissa vesienhoitosuunnitelmissa.

Edellä 1 momentissa sanotusta poiketen vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 1 C kohdassa tarkoitettujen kasvin-

2850

N:o 869

suojeluaineiden päästöjen ja huuhtoutumien osalta voidaan käyttää kolmen edeltävän vuoden keskiarvoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2010.

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Neuvotteleva virkamies Airi Karvonen

Vesienhoitosuunnitelmassa esitettävät tiedot:

2. Yhteenveto pinta- ja pohjavesien tilaan kohdistuvasta merkittävästä kuormittavasta ja muuttavasta toiminnasta ja muusta ihmisen toiminnan vaikutuksesta sekä yhteenveto 14 e §:ssä tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden vaikutuksien vuosittaisista tarkasteluista mukaan lukien poikkeuksellisten olosuhteiden arvioinnissa käytetyt kriteerit.

2 c) Selvitykset vesiympäristölle vaarallisten ja haitallisten aineiden päästöistä, huuhtoutumisesta ja esiintymisestä vesienhoitoalueella.

4. Seurantapaikat ja -alueet kartan muodossa. Seurantatulokset pintaveden, pohjaveden ja suojelualueiden tilasta kartan muodossa ja, jos tarpeen ja mahdollista, kartan muodossa tiedot seurantapaikoista, joissa ympäristölaatonormi on ylittynyt, sekä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen 9 a §:n mukaisesta pitkäaikaisten muutossuuntien seurannan tuloksista. Arvio seurannan tuottamien tulosten luotettavuus- ja tarkkuustasosta.

4 b) Yhteenveto toimista, joihin on ryhdytty vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 a §:ssä tarkoitetun valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen seurauksien johdosta.

4 c) Kuvaus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen sekoittumisvyöhykkeiden määrittelemiseen sovellettavista lähestymistavoista ja menetelmistä sekä sekoittumisvyöhykkeen laajuuden rajoittamiseksi toteutetuista toimista, jos vesienhoitoalueella on asetuksen 6 b §:n mukaisesti määritelty yksi tai useampia sekoittumisvyöhykkeitä.

N:o 870

Valtioneuvoston asetus

vesienhoitoalueista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *lisätään* vesienhoitoalueista annetun asetuksen (1303/2004) 6 §:ään uusi 2 ja 3 momentti, seuraavasti:

6 §

Toimet kansainvälisillä vesienhoitoalueilla

Yhteensovittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus huolehtii tarpeellisesta yhteistyöstä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla vesienhoitoalueilla Ruotsin ja Norjan viranomaisten kanssa yhden kansainvälisen tai Suomen alueella olevan vesienhoitoalueen osan kattavan, yhteen sovitettun hoitosuunnitelman laatimiseksi.

Euroopan unionin rajojen ulkopuolelle

ulottuvilla vesistöalueilla yhteensovittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus pyrkii yhteistyöhön vesistöalueen sijaintivaltion viranomaisten kanssa yhden yhteisen vesienhoitosuunnitelman laatimiseksi. Jos yhden vesienhoitosuunnitelman laatiminen ei ole mahdollista, yhteen sovittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus laatii Suomen alueella olevan vesistöalueen osan kattavan vesienhoitosuunnitelman.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2010.

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2010

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Neuvotteleva virkamies Airi Karvonen

N:o 871

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kilohailin ja silakan kalastuksesta Itämeren pääaltaalla vuonna 2010 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan kilohailin ja silakan kalastuksesta Itämeren pääaltaalla vuonna 2010 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1139/2009) 1 § seuraavasti:

1 §

*Kilohailin ja silakan kalastus Itämeren
pääaltaalla*

Suomessa rekisteröidyt kalastusalukset saavat kalastaa kilohailia tai silakkaa vuonna 2010 ICES:n osa-alueilla 22—28 ja leveyspiirin 59°30'N eteläpuolella osa-alueella 29 siten, että kaikkien Suomessa rekisteröityjen kalastusalusten kyseisiltä alueilta kalastama

kilohailisaalis on yhteensä enintään 11 000 tonnia.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä lokakuuta 2010 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan silakan ja kilohailin kalastuksen keskeyttämisestä Itämeren pääaltaalla 11 päivänä helmikuuta 2010 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (86/2010).

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Orian Bondestam

N:o 872

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen maksullisista suoritteista annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen maksullisista suoritteista annetun asetuksen (1049/2008) 3 § seuraavasti:

3 §

Liiketaloudellisesti hinnoiteltavat maksulliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuja muita suoritteita, jotka laitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat, jollei laista tai asetuksesta muuta johdu, seuraavat suoritteet:

- 1) toimeksiannosta tai tilauksesta laaditut tai tehdyt
 - lausunnot;
 - laboratoriomääritykset ja -tutkimukset sekä vastaavat;
 - selvitykset ja tutkimukset;
 - rokotteet ja muut biologiset valmisteet sekä tilauksesta tai pyynnöstä annetut rokotukset; sekä
 - koulutus ja konsultointi, Terveyden- ja hyvinvoinninlaitoksesta annetun lain (668/2008) 6 §:ssä tarkoitettu koulutus ja konsultointi on kuitenkin maksutonta.
- 2) laitoksen omistamiin teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvien käyttöoikeuksien luovuttaminen;
- 3) myytäväksi toimitetut lehdet, julkaisut ja kustannuspalvelut;

4) muut kuin 4 §:ssä tarkoitettut valokopiot ja muut jäljennökset;

5) julkaisujen ja muun aineiston lähettäminen ja postitus, jos tämä ei sisälly niistä perittäviin hintoihin; sekä

6) laitoksen hallussa olevien tilojen ja laitteiden käyttö sekä virasto- ja toimistopalvelut ulkopuolisille.

Valtion maksuperustelain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettuja muita suoritteita, joissa laitoksella on tosiasiallinen yksinoikeus suoritteiden tuottamiseen ja joissa maksu voidaan määrätä siten, että se vastaa tuotteen omakustannusarvoa, ovat tilauksesta laadittavat tilastot, koodistot ja tietotuotteet sekä laajat tietopalvelutehtävät;

Mitä edellä 1 momentin 6 kohdassa säädetään, ei koske Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (675/2008) 7 §:ssä tarkoitettujen tutkijoiden ja harjoittelijoiden käyttöön annettuja laitoksen tiloja, laitteita ja tarvikkeita.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä lokakuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2010

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*Hallitussihteeri *Liisa Katajamäki*

N:o 873

Verohallinnon päätös

muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisöjen verovuoden 2009 verotuksen päättymisestä

Annettu Helsingissä 8 päivänä lokakuuta 2010

Verohallinto on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 49 §:n, sellaisena kuin se on laissa 520/2010, nojalla päättänyt:

1 §
Muiden verovelvollisten kuin tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verotus vuodelta 2009 päättyy 31 päivänä lokakuuta 2010.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 18 päivänä lokakuuta 2010.

Helsingissä 8 päivänä lokakuuta 2010

Pääjohtaja *Mirjami Laitinen*

Ylitarkastaja Matti Merisalo

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 868—873, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904